

Vihreä Vantaa

Vihreät De Gröna 2011

IHAN HYVÄ
IHMISEKSI 4

TIKKURILA
VUONNA 2020 6

PIKARATIKKALINJASTO
KOKO PÄÄKAUPUNKISEUDULLE 7

LISÄÄ LAATUA
KOULURUOKAAN 10

Vantaan Vihreät • De Gröna i Vanda 2011

www.vavi.fi

www.facebook.com/vantaanvihreat

KUKA SAA VAIKUTTAA VANTAALLA?

Pyrkimys kansalaisten vaikutusmahdollisuuksien parantamiseen on yksi tämän hetken kuumista aiheista. Nyt mietitään aivot höyryten tapoja, joilla tavallinen tallaaja voisi vaikuttaa omaan arkeensa liittyviin asioihin.

Paikallisen vaikuttamisen virallinen kanava Vantaalla on aluetoimikunnista muodostettu systeemi. Siellä pystyvät vaikuttamaan kuitenkin vain puolueiden toimesta sinne jäseniksi valitut. Uusia, kaikille avoimia tapoja vaikuttamiseen tarjotaan mm. virtuaalisen vaikuttamisen kautta. Vantaakin pyytää jo mielipiteitä kansalaisia koskevista asioista kaupungin sivuil-

le perustetulle keskustelupalstalle. Toisaalta kenellä tahansa on myös mahdollisuus mennä ehdolle kuntavaaleihin ja pyrkiä vaikuttamaan kotikaupunkinsa asioihin ihan virallisen mandaatin kautta. Kunhan etsii ensin omiin arvoihinsa ja toimintatapoihinsa parhaiten sopivan puolueen.

Mikä on näiden vaikutuskanavien todellinen merkitys päätöksiä tehtäessä? Aluetoimikuntia moni jäsen pitää turhauttavina kahvittelukerhoina, joilla ei ole todellista valtaa. Verkko vaikuttamisen kautta taas on kiva päästellä höyryjä ja keskustella muiden kanssa, mutta saavuttaako viesti koskaan niitä, jotka todella päättävät asioista?

Entä jos vaaleissa saa runsaasti ääniä ja tulee valituksi valtuutetuksi, mitkä ovat lopulta vaikutusmahdollisuudet kaupungin korkeimmassa päättävässä elimessä: kaupunginvaltuustossa? Joskus tuntuu että myös siellä suhteellisen vähäiset. Kun kaupungilla on paljon velkaa ja verotulot tiukassa, on liikkumavara hyvin pientä. Jos kaikki varat menevät lakisääteisten palvelujen turvaamiseen, missä ovat yksittäisen valtuutetunkaan vaikutusmahdollisuudet? Ryhmäkokojen pienentäminen, vanhusten hoitajien määrän lisääminen jne ovat useimpien jakamia tavoitteita, joita ei toteuteta kuitenkaan silloin kun kaupungin kirstu on tyhjä.

Asia ei ole kuitenkaan ihan niin suoraviivainen. Viime aikoina, säästötalkoista huolimatta, on lautakunnissa, valtuustossa ja kaupunginhallituksessa ollut paljon sellaista ideologista pohdittavaa, joka ei suoraan liity taloudellisten pakkojen noudattamiseen. Vantaan ja Helsingin yhdistämisselvitys, kyllä vai ei? Kuka on paras henkilö johtamaan kaupunkia? Yhtiöitetäänkö kaupungin siivous yms. palvelut ja menetetään omat talkkarit? Hakataanko Sipoonkorven uniikki metsäala asuntorakentamisen alta vai suojellaanko kansallispuistona? Ja tietysti isot investoinnit: mitä rakennetaan, kun kaikkeen ei ole varaa? Siirretäänkö jälleen korsolaisten unelmaa Elmoa muiden investointien tieltä?

Valtuutettuna on viime aikoina päässyt elämään värikkäitä hetkiä. Tosin joskus tulee mieleen, että onko koko keskustelu tavallisen ihmisen vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä turha, kun todellinen demokratian ongelma tuntuu tällä hetkellä olevan piilo-vallankäyttäjät, mielipiteen muokkaaja media.

Näistä asioista keskustelua jatketaan mm. tämän lehden sivuilla – tarkoituksena piilovaikuttaa teihinkin, hyvät lukijat ☺. Mielipiteen muokkautuminen sallittua.

**Kaunista syksyä teille kaikille,
Riikka Åstrand
puheenjohtaja**

4

Monissa liemissä keitetty Pekka Haavisto

8

Rahanvalta vai kansanvalta

9

Vantaajoen taimenen tie on esteitä täynnä

11

Hyvä pormestari malli lisää asukaslähtöistä demokratiaa

Anniina Kostilainen
Ehdokkaasta vaikuttajaksi

12

VIHREÄ VANTAA 1/2011

Julkaisija: Vantaan Vihreät ry

Päätoimittaja: Riikka Åstrand

Toimitussihteeri: Tuomas Rinne

Taitto: Heikki Jantunen

Kansikuva: Jussi Hyttinen

Painopaikka: Sanomala, Vantaa

Juttujen kuvat: Minna Kuusela, Tuomas Puikkonen, Tuomas Rinne, Kari Stenholm, Marko Mäkelä

www.vavi.fi

Vantaan vieressä

Vantaa on kummitellut elämäni laitamilla aina. En tiedä mistä tämä magneettinen suhde Vantaaseen juontaa juurensa tai onko sillä syvempikin tarkoitus. Ainakin se on tuottanut paljon iloa ja muistoja elämäni. En ole koskaan varsinaisesti asunut Vantaalla, mutta olen viettänyt lähes koko lapsuuteni Vantaan vieressä. Lapsuuteni asuin Puistolassa huutoetäisyydellä Tikkurilasta. Asuimme Tapulikaupungissa kerrostalossa. Koulua kävin Maatullin ala-asteella. Tikkurilaan pyöräilimme aina koulun jälkeen, koska siellä oli enemmän ja parempia kauppoja. Tikkurilasta ostettiin Batman college-paita kuudennen luokan luokkakuvaan. Tikkurilan Seppälästä ostettiin muotiin tulleet Smithyksen kivipesty farkkuhaalarit. Tikkurilassa söin myös elämäni ensimmäisen McDonald's Happy Meal -hampurilaisaterian. Äiti ei olisi moiseen roskaan suostunut, mutta ystäväni isä antoi meille kerran lounassetelit ja käski mennä hampurilaiselle. Henkeä haukoen juoksimme ravintolaan. Ystäväni tapahtuma oli arkipäivää, mutta itselläni oli vaikeuksia

Tikkurilassa söin myös elämäni ensimmäisen McDonald's Happy Meal -hampurilaisaterian.

uskoa hetkeä todeksi. Minä, hampurilaisravintolassa ja vielä aikuisten lounasseteli kädessä!

Tehtiin Vantaalla välillä myös tuhmia tai ainakin melkein. Koulun isommat pojat ehdottivat erään koulupäivän jälkeen, että lähdetään pyörillä Tikkurilan ostarille ja mennään varastamaan marketista hajukumeja ja neonvärisiä käsirannekkeita. Päätin lähteä mukaan. Uusien hajukumi- en polte penaalissa oli liian suuri kiusaus vastustettavaksi. Marketin ovella meinasin kuitenkin oksentaa jännityksestä ja jäitin reissun väliin. Uudet hajukumit jäivät saamatta, mutta uuden neonrannekkeen ostin viikkorahoilla.

Ylä-asteella muutimme Porvoon kautta Malminkartanoon, ja taas oltiin Vantaan liepeillä. Tällä kertaa kivenheiton päässä Myyrmäestä. Aika oli yksinäisempää kuin Puistolassa. En jostain syytä löytänyt ystäviä. Vietin paljon aikaa yksin. Panostin kouluun ja löysin uintiharrastuksen. Koulun jälkeen tein läksyt ja söin välipalan. Sen jälkeen suuntasin pyörällä Myyrmäen uimahalliin. Aloitin sadalla metrillä ja kuukauden jälkeen kilometrin uintilenkki kuului lähes päivittäisiin rutiineihini. Muistan erityisesti talvi-illat hallilla. Niissä oli jotain turvallista ja lämmintä. Välillä myös koko muu perhe lähti mukaan. Ajoimme pimeässä autolla hallille. Esittelin vanhemmille kehittyneitä uimataitojani sekä tietenkin uusia uimalasejani. Minulle harrastusten lisäksi vähintäänkin yhtä tärkeitä ovat aina olleet harrastusvälineet. Uituani oman lenkkini menin pikkusiskojen kanssa lasten altaaseen leikkimään. Suihkun ja saunan jälkeen saatettiin istahtaa uimahallin kahvioon ja juotiin Hart-Sporttia. Oi sitä elämän autuutta! Oli niin hyvä olla, että olisi tehnyt mieli juosta hankkeen ja itkeä onnesta.

Viimeaikoina tieni on useasti syystä tai toisesta vienyt Vantaan Vernissaan erilaisten kulttuurierintojen äärelle. Olen ollut täysin mykistynyt Vernissan teatterilaisten intohimosta ja aktiivisuudesta taidetta kohtaan. Mieleöntö lämpöä ja tekemisen meininkiä. Olen nähnyt laadukasta teatteria, vierailut lasten taidenäyttelyssä ja nauranut ääri rajoilla impro-kisojen katsomossa. On tullut tunne, että Vernissalla on äärimmäisen suurin rooli paikallisen kulttuurin ja yhteisöllisyyden ylläpitäjänä. Paikka synnyttää taidetta ja taiteen tekemisen mahdollisuuksia.

Nyt en enää asu Vantaan liepeillä, mutta muistoja kannan mukana. Teininä vannoin, että kun kasvan aikuiseksi, muutan keskustaan enkä ikinä palaa lähiöön. Aikuisena olen kuitenkin alkanut arvostaa lähiölapsuuteni turvaa ja yhteisöllisyyttä. Kirmausta pihalta toiselle. Loputonta kesää ja pimeää talvea. Etäällä jostain ja toisaalta aivan oman elämänpiirin ytimessä. Tarpeeksi lähellä ystäviä, jolloin ei tarvitse ottaa ratikkaa tai ensin soittaa puhelimella. Sen kun juoksee pihan poikki, soittaa ovikelloa ja kysyy onko Marko kotona. Kotiintuloajan lähestyessä huudettiin "äiti, tuu parvekkeelle, täällä huutaa Marko ja Jani!!!!" Saadaanko puoli tuntia lisää aikaa?

Jani Toivola
kansanedustaja

Leena Korhonen haluaa lisätä osallisuutta kaavoitus-asioissa

Valtuuston 2. varapuheenjohtaja Leena Korhonen teki valtuustoaloituksen, jossa esitetään Vantaan kaupungin kaavoitusprosessin kehittämistä. Aloituksen tavoitteena on tehdä prosessista osallistavampaa niin, että luottamushenkilöt pääsevät osallistumaan jo heti kaavoituksen alkuvaiheessa.

- Päätäjänä harmittaa, kun käsittelyyn tullessaan kaavahankkeet ovat monesti jo niin pitkällä, ettei niihin juurikaan pääse vaikuttamaan. Päätäjien tulisi päästä käymään lähete keskustelua kaavahankkeista jo heti prosessin alussa, toteaa Korhonen.

Korhosen mukaan uusi käytäntö nopeuttaisi kaavojen valmistamista. Nykykäytännössä, kun pitkälle työstettyjä kaavoja palautetaan uudelleen valmisteluun, muutokset

pitkittävät merkittävästi kaavan valmistamista ja aiheuttavat lisäkustannuksia.

- Kaavoitusprosessista tulisi paljon sujuvampi, kun luottamushenkilöiden ja kansalaisten toiveet huomioitaisiin jo heti kaavoitusprosessin alkuvaiheessa.

Korhonen myös esitti, että kaavoitusprosessin avoimuuden lisäämiseksi

kaupungin nettisivuille toteutettaisiin helppo käyttöliittymä, josta sekä luottamushenkilöt että kuntalaiset voisivat seurata maankäyttöä koskevien hankkeiden etenemistä.

Korhosen aloituksen allekirjoitti 40 valtuutettua eli yli puolet valtuuston jäsenistä. Aloite lähti toteutumaan heti, kun Vantaan poliittista johtamista uudistava johtotoimikunta kokouksessaan linjasi: "Uudistustarpeet on tarkoituksenmukaista ottaa virkavalmistelun kautta tarkasteltavaksi vielä syksyn aikana ja saada vertailutietoa myös muiden kuntien kaavoitusprosessista. Asian käsittelyä varten päätettiin lisäksi pyytää valmisteltavaksi toimikunnalle kuvaus nykyisestä kaavoitusprosessista ja uudistusehdotuksista."

- Hienoa, että asia lähti heti valmisteluun. Tälle asialle on selkeästi ollut tilausta, toteaa Korhonen.

Tilapalveluiden yhtiöittäminen tulee kalliiksi

Vantaan kaupunginhallitus päätti 5.9. Tilapalvelut oy:n, jonka hoidettavaksi siirtyvät tähän asti kaupungin omana toimintana tuotetut tilapalvelu-, ateria- ja siivouspalvelut. Päätös syntyi äänestyksen jälkeen äänin 9-7.

Vihreät vastusti kaupunginhallituksessa Tilapalvelut oy:n perustamista erityisesti kustannussyistä: "Asiakirjojen mukaan osakeyhtiön perustamiskulut tulevat olemaan yli miljoona euroa, mikä on tässä taloudellisessa tilanteessa

kohtuuttoman suuri summa", toteaa kaupunginhallituksen toinen varapuheenjohtaja Sirpa Pajunen.

Vihreille kysymys ulkoistamisesta ei ole niinkään ideologinen, vaan perustuu tapauskohtaiseen harkintaan. "Tilapalvelut ja niihin liittyvät tukipalvelut on pystyttävä tuottamaan kaikkien kaupungin toimijoiden kannalta riittävän laadukkaina. Vaikeina taloudellisina aikoina myös kustannustehokkuuteen on kiinnitettävä huomiota. Tilapalveluiden yhtiöittäminen ei kuitenkaan paranna toi-

mintojen laatua eikä sillä saada aikaan sellaisia säästöjä, joita ei voitaisi saada aikaiseksi myös kaupungin oman toimialan sisällä", sanoo kaupunginhallituksen jäsen Mikko Mäkelä.

Kaupungin sisäinen ns. in house-yhtiö ei tuo yhtään enempää läpinäkyvyyttä talouden seurantaan, mitä ei olisi voitu toteuttaa tähän asti käytössä olleessa mallissa. "Demokraattinen päätöksenteko myöskin häviää olemattomiin yhtiömallissa", huokaisee Pajunen.

Aika hyvä ihmiseksi

Monissa liemissä keitetty Pekka Haavisto on sillanrakentaja, jonka poliittinen kokemus ja oikeustaju tekevät hänestä erinomaisen presidentin.

Jos Pekka Haavisto, 53, olisi näyttelijä, hän ei puhuisi vastaanäyttelijöistä, vaan kansanäyttelijöistä. Haavisto on sillanrakentaja, asiantuntija ja neuvottelija, joka hakee dialogia ja yhteistyötä, ei vastakkainasettelua ja nokittelua. Hän on rohkea, vaan ei röyhkeä – usein puoli askelta edellä muita. Juuri nämä ominaisuudet ovat myös presidentille elintärkeitä.

Pioneerijan vihreänä Haavisto oppi uutta raivaavan, pelottoman ajattelun, vuorovaikutuksen ja suvaitsevaisuuden merkityksen, kansalaisjärjestöjen voiman. Vuosina 1995–1999 Haavisto oli Euroopan ensimmäinen vihreä ympäristöministeri. Pian joukkoon liittyivät kollegat Saksasta, Italiasta, Ranskasta ja Belgiasta: parhaimmillaan EU:n viidestätoista ympäristöministeristä viisi oli vihreää. Vuodet 2001–2005 Haavisto oli Euroopan vihreiden puheenjohtaja.

Sittemmin moni vanhoista perinteisistä puolueista on ominut vihreitä arvoja – Haavisto iloksi. Nyt hän aloittaa neljännen kautensa eduskunnassa. Haavisto tietää, että poliitikon työ on pätkähomma: ministerikaudellaan hän oli vihreiden juuri eduskunnasta pudonnut puheenjohtaja.

Maailman miinakentillä

Elämää on eduskunnan ulkopuolellakin. Haavisto on hankkinut mittavan kansainvälisen kokemuksen vietettyään kahdeksan vuotta pois eduskunnasta. YK:n ympäristötoimiston asiantuntijana Haavisto arvioi sodan ympäristötuhoja tiedemiesryhmän vetäjänä. Balkanilla ryhmä meni keskellä hornanmyllyä paikkoihin, jotka vielä savusivat pommitusten jäljiltä. Lista ympäristötuhoista oli pitkä: kemikaalit, säteilyt, vedet, sadon menetykset, miinat. Haavisto arvelee olevansa eniten maailman miinakentillä kävellyt sivari.

Kosovon, Serbian ja Montenegron ohella ympäristötoimien arviointi vei Haaviston Afganistaniin, Irakiin, Palestiinaan, Liberiaan ja Sudaniin. Näitä kuutta vuotta seurasi pari vuotta Euroopan unionin erityisedustajana Sudanissa ja Darfurissa. Haavisto myös edusti Unionia Darfurin rauhanneuvotteluissa. Nykyään Haavisto kulkee Afrikan kriisialueilla ulkoministerin erityisedustajana.

Haavisto on ikuinen valtiotieteen ylioppilas, jonka elä-

män mielenkiintoisuus nielaisi kesken opintojen. Siitä huolimatta – tai ehkä juuri sen takia – hän on ollut vierailevana tutkijana Ulkopoliittisessa Instituutissa erityisalueenaan Venäjä, säännöllisesti luennoimassa Helsingin yliopistossa ja Oberammergauissa NATO-koulussa. Bristolin yliopistossa vierailevan luennoitsijan aiheena ovat olleet ympäristöky-symykset.

Remontoinnista vastapainoa rauhanneuvotteluille

Maailmanmatkaaja Haavisto on muutoinkin kuin työnsä puolesta. Kesällä 1997 ympäristö- ja kehitysyhteistyöministerin raskaista hommista piti päästä katkalle, ja Haavisto suuntasi reppu selässä Kolumbiaan. Siellä hän törmäsi Ecuadorista tulleeseen Antonio Floreisiin. Jouluksi Haavisto matkasi Antonion sukua tapaamaan, keväällä päiväntasaajan kasvatti taas tuli napapiirille – ja paluulippu jäi käyttämättä. He rekisteröivät suhteensa heti, kun Suomen laki sen salli vuonna 2002.

Yksityisyyden rajasta Haavisto on ollut tarkka. Hän on asiaihminen. Asenne on Haaviston mukaan kodin perintöä: jokainen on oikeutettu omaan elintilaansa, myös lapset. Haavisto on stadilainen rocksukupolven edustaja, interraillaaja ja rinkkamatkailainen, mutta hänellä on myös varpaat

ja juuret syvällä äidinpuoleisen suvun ikaikaisen Haikan-sukutilan mullassa Teiskossa. Opettajaperheen pitkät kolmen kuukauden kesät ja muut lapsuuden lomat kuluivat jäyhää hämäläisyyttä, kädentaitoja, maanviljelystä, rauhaa ja olemisen avaruutta arvostaen – etenkin kun kaupunkikodissa asuminen oli Arava-mitoitettua.

Vuosikymmeninen ajan Haavisto körötteli maale kuplavlolkkarilla, joita hän on rakennellut 12-vuotiaasta lähtien. Mitä kapeammaksi hiekkatiet kävivät, sitä hartaammin soi suomirock, jonka sanoitus kumpuaa arjesta ja melankolian tuntemisesta. Perusvihreä on käsitään taitava; kirves ja vasara toimivat, ja maalitus tuli viimeisimmän suurremontin aikana varsin tutuksi. Vuonna 2005 Haavisto osti kodikseen purkukuntoisen suojelukohteen, Eila Hiltusen ateljeen Munkkiniemestä. Hän kittasi ja maalasi sen, minkä osasi ja ehti. Remontoiminen oli loistavaa vastapainoa kalashnikovien varustettujen Sudanin sissijohtajien kanssa istutuille rauhaneuvotteluille.

Haavisto on leffafriikki, kirjojen ahmija, kaupunkikulttuurin, vanhojen rakennusten ja historian arvostaja. Kieli, kulttuuri ja suomalaisuus nivoutuvat tiukasti yhteen.

Viisautta, kokemusta ja harkintaa

Päällimmäinen ominaisuus Haavistossa näyttää olevan rauhallisuus, surumielenkin tyyneys. Se ei ole energiavajetta, vaan viisautta, kokemusta ja harkin-

taa. Ennen kaikkea Haavisto on tarkkailija, keskustelija ja kuuntelija. Jokainen tunnistaa ihmisen, joka on aidosti kiinnostunut, ihmisistä välittävä ja lämmin, kuuntelee oikeasti, pyrkii keksimään ratkaisun. Silloin kun ratkaisun löytämiseen tarvitaan mukaan kaikki osapuolet, Haavisto pystyy muistamaan tai kehräämään tarinan, jolla voi havainnollistaa ajatuksiaan.

Sympatia, oikeudenmukaisuuden taju ja kyky empatiaan ovat asioita, joita ei voi oppia, ne ovat ihmisessä tai eivät ole. Haavisto kantaa humanismin viittaa kuin ihokasta. Peräänantamaton sisupussikin Haavisto osaa tarpeen tullen olla. Silloin ei kukaan kävele yli ja ohi.

Haavistossa yhdistyy poliittinen kokemus, diplomaatin taidot, yhteistyökykyisyys. Siitä kertoo tämäkin lista: WWF:n hallintoneuvoston puheenjohtaja, Romaniasiain neuvottelukunnan puheenjohtaja, Plan Suomi Säätiön varapuheenjohtaja ja jäsen Taxellin perustuslain uudistamiskomiteassa. Haavisto on myös entinen päätoimittaja, Rumba-lehden kustantaja ja Helsingin Juhlaviikkojen säätiön puheenjohtaja.

Hän on haluttu puhuja kouluissa, armoitettu tarinankertoja ja kirjoittaja. Kokemukset, havainnot ja oivallukset maailmalta ovat kirkastuneet ymmärrykseksi, että kaikkien kanssa voi aina puhua – dialogi on ensimmäinen, ei viimeinen vaihtoehto. Aina pitää löytää kumppanit ja koalitio.

Kenties yksi tärkeimmistä ihmisyyden oivalluksista on tämä: isot ja pienet ilot ja murheet ovat aika samanlaisia kaikilla ja kaikkialla – ihmisiä tavatessa korostuvat samankaltaisuuden, ei erilaisuuden kokemukset. Haaviston mukaan silminnäkiällä on vastuu – niin pakkasessa Lönkalla maassa makaavasta ihmisestä kuin sissi-iskussa Sudanissa haavoittuneista lapsista. Haavisto – aika hyvä ihmiseksi.

Tule mukaan Haaviston kampanjaan!

Jokainen pienikin teko ja tuki on tärkeä! Käy siis ilmoittautumassa mukaan osoitteessa haavisto2012.fi. Yhteystietonsa jättäneet saavat uutiskirjeen ja lisätietoa siitä, miten kampanjassa voi auttaa. Uutiskirje tulee aluksi kerran kuussa, ja vaalien lähestyessä se alkaa ilmestyä tiheämmin.

Kampanjamateriaalia on tulossa myyntiin yhdistyksille Vihreiden verkkokauppaan (www.vihreat.fi/kauppa) syksyn aikana.

Taustalla nimekäs kansalaisvaltuuskunta

Pekka Haavisto on Vihreiden nimeämä presidenttiehdokas ja Vihreiden kansanedustaja, mutta varsinaista presidentinvaalikampanjaa varten on perustettu poliittisesti sitoutumaton kansalaisvaltuuskunta, jossa on ihmisiä yli puoluerajojen.

Pekka Haavisto itse on sanonut osuvasti, ettei halua olla vain Vihreiden, vaan koko Suomen presidentti.

Kansalaisvaltuuskuntaa johtaa oikeushammaslääkäri Helena Ranta. Kansalaisvaltuuskunnassa on vaikuttajia niin kulttuurin, politiikan kuin liike-elämänkin piiristä. Nimilistaan voi käydä tutustumassa osoitteessa www.vihreat.fi/haavisto2012/kansalaisvaltuuskunta.

Tavoitteena kerätä mukaan jopa 200 000 kannattajaa

Pekka Haaviston presidentinvaalikampanja on pääsemässä hyvään vauhtiin. Haavisto 2012 -kampanjan vetäjä Riikka Kämppe kertoo, että tällä hetkellä kerätään Haaviston kannattajien ja kampanjasta kiinnostuneiden yhteystietoja.

– Tavoitteena on kerätä jopa 200 000 henkilön yhteystiedot. On tärkeää tavoittaa ihmiset suoraan ja saada aikaan todellinen kansanliike, hän kertoo.

Kahdensadantuhannen ihmisen tavoite kertoo siitä, että kampanja aikoo tavoittaa paljon laajemman joukon kuin pelkästään Vihreiden jäsenkunnan.

– Haavisto on ulkopoliittikan asiantuntija ja hänellä on mahtava suhdeverkosto ympäri maailmaa. Hänen johdolla Suomi olisi kokoaan suurempi maa. Suvaitsevan ja kansainvälisen Suomen kannattajat ovat saaneet Haavistosta erinomaisen ehdokkaan, Kämppe suitsuttaa.

Kämppe haluaakin kannustaa kaikkia Haaviston kannattajia mukaan keräämään kampanjasta kiinnostuneiden yhteystietoja.

– Kampanjasta voi vinkata kavereille ja sitä voi mainostaa Facebookissa. Toritapahtumissa ei tarvitse pelkästään jakaa esitteitä, vaan sinne kannattaa ottaa mukaan kannettava tietokone, johon avaa haavisto2012-nettisivun ilmoittautumislomakkeen. Toki nimiä voi kerätä ihan vain A4-paperillekin, Kämppe kannustaa.

Yhteystietojen keruuta Riikka Kämppe perustelee sillä, että hän haluaa olla suoraan yhteydessä ihmisiin ja kannustaa heitä mukaan presidenttikampanjaan sen eri vaiheissa. Nykyään kampanjointi ei ole enää pelkästään sitä, että toreilla ja tapahtumissa jaetaan vaalilehteä ja esitteitä. Tärkeää on suoran kontaktin lisäksi kuulua ja näkyä sosiaalisessa mediassa ja ihmisten keskusteluissa.

– Siihen tarvitaan meitä kaikkia. Tehdään yhdessä Pekasta presidentti, Riikka Kämppe kannustaa.

MINKÄLAINEN ON TIKKURILA VUONNA 2020?

Kaksi vihreää näkökulmaa:

Minna Kuusela, kaupunkisuunnittelu- lautakunnan jäsen, arkkitehti Viertola

”Tervetuloa opastetulle kiertojelulle suositussa sarrassamme ”Elävät kaupunkikeskustat”! Teitä onkin runsaasti paikalla. Kaikille on varattu kaupunkipyörät ja halukkaille myös auringolla ladattavat moottoroidut rollaattorit. Pojat siellä, voitte jättää skeittinne parkkiin noihin niitä varten varattuihin lukollisiin lokeroihin ja ottaa myös pyörät alle. Valmistu!

Aloitamme kierroksen teille kaikille jo varmaankin tutusta ”Makesta”, Tikkurilan matkakakeskuksesta. Kyllä, kahvilla voidaan poiketa sitten lopuksi. Tori, kaupungintalo ja kirkko; tuolla herra Hiekkaharjasta myy kasvattamiaan yrttejä, ja tässä luomuviljelijä Östersundomista on myyntikierroksellaan. Maistakaa toki! Täällä torin liepeillä Tikkurila sykkii elämää, aivan kuin Vantaan vaakunan kalanpyrstö, se liikkuu rytmikkäästi, välillä nopeammin, välillä hitaammin, mutta aina yhtä elinvoimaisena. Huomasittehan uudet

erittäin energiatehokkaat katuvalaisimemme – samanlaista tekniikkaa on kuulemma tulossa nyt myös Helsinkiin. Rouva, kyllä te ehditte sen kahvin saada.

Tikkuraitti, Tikkurilan voimauoma, katujen Keravanjoki, virikkeiden vaahtopää. Tuossa onkin hienosti vanhaa kunnioittaneen toteutettu lisärakennus lasista ja savesta! Ja plus-energiatalo vieläpä! Pihalla on tilaa kaupungin eläimillekin, siileille ja rusakoille ja... Rouva hyvä, jatkamme eteenpäin, ei kannata nyt jäädä jonottamaan kahvia. Edessä siintää jo vanha Peltolan tori eli Peltis, meillä on täällä nuorisoluolasto, seniorikampus ja toisella puolella lasten puuhapuisto, eli toimintaa löytyy kaikille sukupolville... Täällä ollaan ajateltu että ihmisten virtuaalimaailmaa saa tarpeeksi työelämässä ja koulussakin. Hupsista, tulipa sanottua niin kuin poliitikot, mutta kuten huomaatte niin täällä on elämää ja yhteisöllisyyttä vaikka muille jakaa.

Taustalla kurkistelevat Viertolan ja taaempaan Koivuhaan kaupunginosat, on muuten hienoja taskupuistoja ja muita viheralueita. Tuolla vihdoinkin valmiina Tikkurilan uusi Manhattan vanhan Anttilan talon paikalla. Ja nyt olemme Silkkitehtaalla. Jos joku ei ole käynyt vielä tutustumassa uuteen vantaalaisteatteriin, niin lippuja saa ostaa vaikka minulta tästä. Montako laitetaan? Suosittelen kokeellista mutta hauskaa esitystä mikä tuli nyt ensi-iltaan, mukana on porukkaa Simonkylän sirkuksesta. Veininmyllyllä taitaa olla nyt yksityistilaisuus. Ahaa, hää: siellä onkin morsiamena naapurin Emmi! Ovat nuo nykyiset hääpuvutkin ihan mahdollittomia!

Jos ihmettelette meteliä joelta, niin siellä vain hotelli Vantaa on taas irronnut perustuksistaan ja matkaa kohti avomerta kaltaistensa seuraan. Sitä saa aina olla hinaamassa takaisin. Ja tuossa suhisee Jokiniemen pikaratikka, se on niin hiljainen että sujahtaa ohi melkein huomaamatta. Sillä pääsee Sipooseen asti. Tiesittekö muuten että liito-oravakin on vihdoinkin muuttanut Sipoonkorpeen! ...Rouva, olette oikeassa, nyt on kahvin aika. Kiitokset mukanaolosta kierroksella ja tervetuloa uudelle visiitille meidän omaan Tikkurilaan. Jo heti huomenna tutustumme Heurekan avaruustutkimuslaboratorioon!”

Hannu Kokko Vantaan tarkastuslautakunnan puheenjohtaja, asianajaja

Kehäradan valmistuttua kehittyi Tikkurilasta nopeasti Suomen vilkkaampi ja kansainvälinen matkakakeskus. Sen käyttäjät tuovat työpaikkoja ja hyvinvointia sekä kysynnällään turvaavat alueelle monipuoliset palvelut. Kaupunkisuunnittelussa on kiinnitetty erityistä huomiota julkisen tilan läpinäkyvyyteen, valaistukseen ja viihtyisyyteen. Kauniiksi rakennettuun teatteriin kerääntyvät veteraanit tervehtivät iloista skeittipuiston nuorisoa ja aasialaiset kulinaarimatkaajat seuraavat tapahtumia kylläisinä miellyttävän ravintolan terassilta.

Tasavallan presidentti Pekka Haavisto pyöräilee usein Tikkurilassa. Hänen mukaansa olemme onnistuneet luomaan sellaisen kaupunkikeskuksen, jossa kenenkään ei tarvitse tuntea ahdistusta eikä pelkoa. Erityisesti Haavisto kertoo nauttivansa hyvin hoidetusta ympäristöstä taimenpitoisen Keravanjoen varsilla. Hän käy usein ihaillessaan miljöötä joko Heurekalta tai Pyhän Laurin kirkon myllypaldolta vuokraamallaan kajakilla.

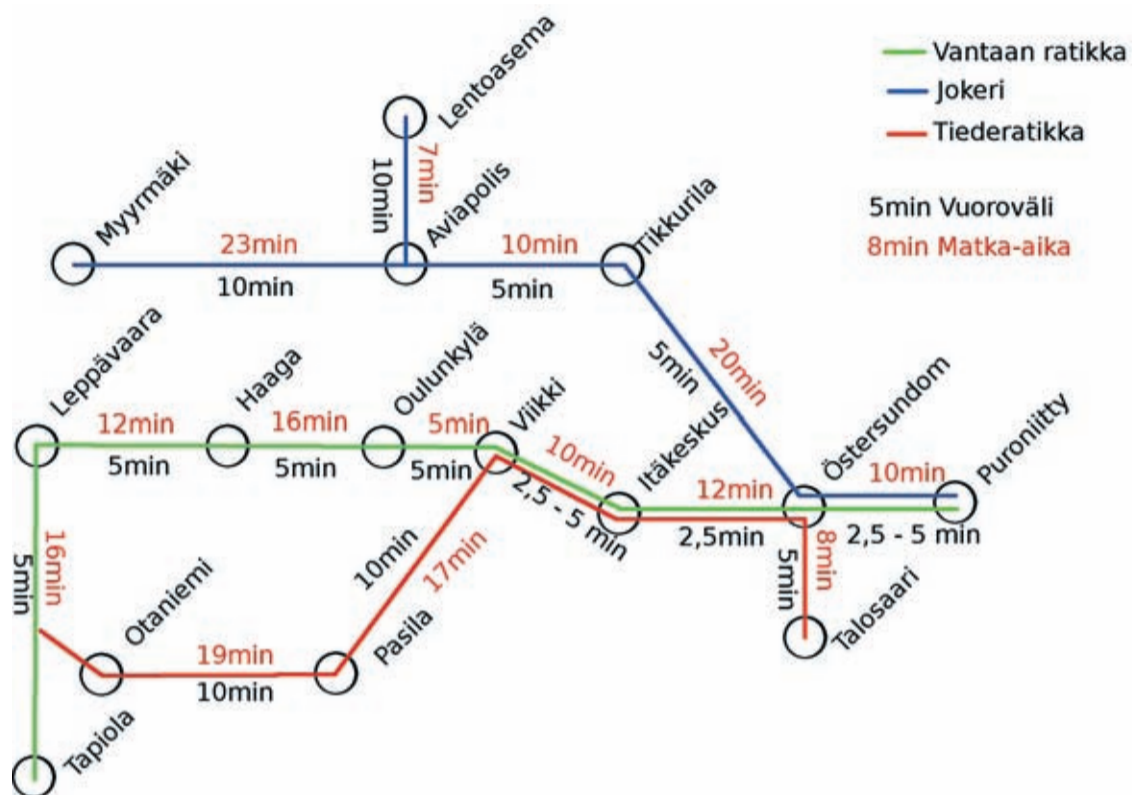
Tikkurilan 24/7 avoinna olevassa kirjastossa on runsas materiaalitarronta ja ammattitaitoinen henkilökunta. Täällä siellä keskustellaan Puolan työvoimaviranomaisten hakemuksesta saada palkkarästeistä takavarikkoon Arevan konkurssipesälle kuuluvia Olkiluoto 3:n kesken jääneitä rakennelmia. ”Hyvä ettei rakennusvirheitä pursuavaa laitosta koskaan käynnistetty” toteaa nyt jo eläkkeellä oleva STUKin entinen turvallisuuspäällikkö helpottuneena.

METROPOLIRATIKKA ÖSTERSUNDOMIN METRON HINNALLA

Pääkaupunkiseudun joukkoliikennettä vaivaa vajaa poikittaisliikenne. Sitä tulisi kehittää niin kasvavan asukasmäärän kuin ympäristönkin takia. Sirpa Kauppinen (Vantaa), Otso Kivekäs (Espoo) ja Mikko Särelä (Helsinki) ovat ehdottaneet laajaa pikaratikkaverkkoa ratkaisuksi ongelmiin. Jos ehdotusta seurattaisiin, pikaratikkapysäkin lähellä olisi pian kymmenen prosenttia Suomen työpaikoista ja noin viisi prosenttia asutuksesta. Tämä parantaisi merkittävästi Suomen hiilijalanjälkeä.

“Ratikoita on eri kokoisia, ja Helsingin vanhat vaunut ovat niitä pienimpiä ja äärimmäisen hitaita”, Kauppinen kuvailee. Raiteet mahdollistavat metron nopeudet, mutta eivät kantakaupungin ruuhkassa.

Kolmikko kaavaili parasta ratkaisua Östersundomiin. Suunnitelma perustuu julkisiin asiakirjoihin – kaupunkien ja HSL:n selvityksiin ratikkalinjoista ja niiden kustannuksista. Vaihtoehtona Östersundomin metrolle koko pääkaupunkiseudun kattava ratikkaverkko maksaisi liki saman 700 miljoona euroa. Liikennöintikustannukset olisivat kaupungin laskelmien mukaan niin ikään yhtä suuret. Ratikat palvelisivat kuitenkin isompaa ihmisjoukkoa.

Kaavoissa jo varaukset

“Kaavoissa on varaukset lähes kaikille linjoille, joita ehdotimme. Kokosimme sirpaleisista selvityksistä kokonaisen liikennejärjestelmän, poikittaisliikenteen runkoverkon. Joukkoliikenne ei tarjoa kunnollista poikittaisliikennettä, vaikka ruuhkautuminen kasvaa nopeimmin juuri poikittaisliikenteellä.”

Pidemmillä aikavälillä pikaratikka tuo säästöjä, koska henkilöstö- ja polttoainekulut nousevat nopeasti. Suurin hyöty on kuitenkin ruuhkien hillitsemisessä. Kehäteiden enustetaan ruuhkautuvan tulevaisuudessa niin voimakkaasti, etteivät nykyiset remontit juuri vaikuta. Seudulta puuttuu houkutteleva poikittainen liikenne.

Linjoista voidaan toteuttaa kaikki tai vain osa. Palapelin

palasia ovat esimerkiksi Raide-Jokeri (Itäkeskus-Tapiola) ja Tiederatikka (yhdistää yliopistojen kampukset). Vantaan ratikoilla pääsisi mm. Hakunilasta Myyrmäkeen tai Tikkurilasta Kehä III:n varren työpaikkoihin. Pikaratikat toimisivat liityntäliikenteenä juna-asemille ja kohtaisivat tietysti myös keskustan raiteet.

Metro ei kannata

Myös vanhan ajan sähkölinjabusseja, rolikoita on ehdotettu ekologiseksi nykivaihtoehdoksi. Kauppinen huomauttaa, että ratikkaan mahtuu enemmän matkustajia, se on halvempi ja voi kulkea ruohoratana luontoalueiden lähellä. Pääkaupunkiseudulle sopiva pikaratikka olisi hänen mielestään keskikokoinen eli noin 200:n matkustajan vaunu. Hänestä metron paikka on väärä ja hintalappu huima:

“Metro ei kerta kaikkiaan kannata taloudellisesti, jos sen kävijämäärät eivät ole riittäviä. Kalleutensa vuoksi metro vaatii ratikkaa suurempaa asutusta. Östersundomin alue on kaavoitettu osin arvokkaille luonto- ja ranta-alueille, jotka tulisi säilyttää osana Sipoonkorven kansallispuistoa ja siihen liittyviä virkistysalueita.”

Sirpa Kauppinen pelkää sirpaleista päätöksentekoa, linjojen näkemistä yksittäisinä hankkeina ja liikaa keskittymistä keskustan liikenteeseen. Yksittäiset raiteet ovat niin halpoja, että jäävät aina hänille kaupunkien taistellussa isojen hankkeiden valtionrahoituksesta. Pikaratikkaa hän pitää mahdollisena, jos vihreät ja Vantaan johto ajavat topakasti järkevintä ratkaisua. Voimme päästä ratikalla Myyrmäestä Itäkeskukseen jo kymmenen vuoden sisällä, kunhan myös Helsingin Kokoomus katsoo pidemmälle ja tukee muutakin kuin keskustaan suuntautuvaa liikennettä.

Tampereella pikaraitiotie todettiin tuoreessa selvityksessä kannattavaksi hankkeeksi. Se maksaisi itsensä takaisin.

RAHANVALTA VAI KANSANVALTA

KUNTIEN PUOLUERAHOITUS HAKOTEILLÄ

Meillä kaikilla on kunnallisvaaleissa äänioikeus, mutta saammeko äänestää sitä, jota haluamme? Vastaus on usein ei, koska emme pääse asettamaan ehdokkaita, eivätkä suosikkimme pääse ehdolle, jos eivät kuulu puolueisiin.

Ehdokasasettelun hoitavat meillä pääasiassa poliittiset puolueet. Kuitenkin alle kahdeksan prosenttia äänioikeutetuista kuuluu puolueisiin. Varsinaisen puolueitoimintaan näistä osallistuu ehkä 10 prosenttia, siis alle prosentti väestöstä. Nämä aktivistit asettavat myös ehdokkaat – pääosin toisista aktivisteista. Demokratia on siten suhteellista ja aikamoista harvinaista.

Vaalilaki antaa mahdollisuuden puolueiden ulkopuolisen ehdokkaan asettamiseen siten, että vähintään kymmenen henkilöä muodostaa valitsijayhdistyksen. Yhdistyksen perustaminen vaatii tietenkin aktiivisuutta, ja kampanjointiin on harvoin tarpeeksi varoja. Haluaisinkin laajentaa kansalaisten vaikutusmahdollisuuksia vielä siten, että ainakin kunnanosa yhdistykset voisivat asettaa ehdokkaita.

Puolueen ydinjoukko myös ratkaisee kenen vaalimainontaan yhteiset varat käytetään. Kun tavoitteena on mahdolli-

simman suuri äänimäärä puolueelle, ei rahaa yleensä käytetä tasa-arvoisesti eri ehdokkaiden kesken. Ehdokkaat joutuvat myös itse uhraamaan varojaan tai hankkimaan lahjoituksia vaali-ilmoitteluun. On selvää, että tällainen käytäntö syrjii vähävaraisia tai saattaa heidät kiittolisuuden velkaan lahjoittajilleen. Puolueellisuuden vaara päätöksenteossa on suuri.

Koska kunta tarvitsee asukkaita edustavan valtuuston, vaalien ehdokasinformaatio tulisi kustantaa kunnan yhteisistä varoista ja kaupallinen mainonta kieltää. Tällöin raha ei enää ratkaisisi ehdokkaaksi asettumista ja ehdokkaiden ajatusten julkisuuteen saattamista. Näin päästäisiin jo huomattavasti lähemmäs kansalaisten tasa-arvoista vaikuttamista vaaleissa. Vaalilehtien lisäksi kunta voisi järjestää ehdokkaille nettisivut ja esiintymispaikkoja. On todennäköistä, että äänestäjien saaman informaation määrä ja laatu jopa paranisivat nykyisestä.

Suurin osa puolueiden kunnallisjärjestöjen toimintavaroista tulee ns. puolueveroista, jotka ovat yleisimmin 25 prosenttia luottamushenkilöiden kokouspalkkioista. Mitä enemmän kokouksia, sitä enemmän puolueveroja. Ei kai kokousten suuri määrä kuitenkaan ole tarkoitus? Kokouspalkkio on tarkoitettu korvaamaan luottamushenkilön yh-

teisten asioiden hoitamiseen käyttämään aikaa ja energiaa ja ehkä muualta saamatta jääviä tuloja. Korvausten nipistäminen vie osan motivaatiosta osallistua päätöksentekoon. Puoluevero tulisikin poistaa.

Meidän kuntalakiimme vuonna 2006 tehty muutos tunnustaa vihdoon valtuustoryhmien olemassaolon ja antaa mahdollisuuden niiden toiminnan tukemiseen. Varsinaisia toimieliimiä ne eivät kuitenkaan lain mukaan vielä ole, ja kuntien niille antama tuki on kuntakohtaista, epäsystemaattista ja vajavaista.

Niin valtuustoryhmät kuin puolueiden kunnallisjärjestöt ovat kuitenkin tarpeen sekä ehdokkaiden asettamisessa että valtuutettujen ja jäsenistön yhteistyöeliminä. Ne ovat osa kuntien päätöksentekojärjestelmää, jonka toiminta pitäisi varmistaa yhteisistä varoista, toimivathan ne asukkaiden puolesta ja heidän hyväkseen. Tämä tosiasia on tunnustettu muissa maissa. Meidän kuntalakiimme logiikassa oleva aukko tulisi myös poistaa hyvien päätösten ja palvelujen varmistamiseksi.

Silvo Kaasalainen
hallintotieteiden tohtori
kunnallispolitiikan dosentti

ALUE- TOIMIKUNTA - mikä se on ja mitä se tekee?

Monille kuntalaisille on vaikea hahmottaa aluetoimikunnan roolia. Teoriassa kuntalaisten vaikutusmahdollisuudet alueensa asioihin ovat olemassa, mutta kuinka moni keksii edes ryhtyä etsimään aluetoimikuntaa. Hyvä jos tiedetään edes valtuustosta jotain.

Aluetoimikunnat koostuvat puolueiden valitsemista,

kyseisellä alueella asuvista edustajista. Jaettavakseen se saa vuodessa 1eur/ asukas, jolla voidaan tukea alueen hankkeita ja tapahtumia.

Yhteistyö alueen järjestöjen kanssa on käytännössä vakiintunut eikä toimikunnan harvoin kokoontuvissa kokouksissa tehdä järjestyttäviä päätöksiä. Vuodesta toiseen samat järjestöt järjestävät kissanristiäisiä ja kyläjuhlia, joissa sama väki käy kahvittelemassa. Yleensä ottaen tiedottaminen tilaisuuksista on heikkoa. Pienen järjestön intressit ja resurssit lähtee massiivisiin postiluukkujakeluihin tai kalliiseen lehti-ilmoitteluun ovat nihkeät. Joskus tulevaisuudessa ehkä bussipysäkkien aikatauluruudun ja mainosten yhteydessä on ilmoitustaulut, joissa pyörii alueen tapahtumakalenteri.

Hakunilan aluetoimikunnassa parina viime vuonna onnistuneimpia tilaisuuksia ovat olleet aluetoimikunnan itsensä järjestämät Hakunilan kartanon joulutapahtumat, jotka ovat saaneet väen liikkeelle. Tilaisuuksista on ilmoi-

teltu Vantaan Sanomissa ja ohjelmaa on ollut runsaasti.

Kaikenlainen aktiivisuus on paikallaan, mutta jos aluerahasta ja sen käyttämisestä kuntalaisten hankkeisiin ja tapahtumiin ei edes tiedetä, niin ei siitä ole kilpailuakaan ja vakiintuneet järjestöt saavat rahansa aina avokätisesti. Jos vuosittaiset tapahtumat ovat aina lähes samoja niin voimme siirtää sellaiseen malliin, jossa annetaan lähtökohtaisesti jokin vakiintunut rahasumma aluetoimikunnalle ilman hakemuksia. Näin säästyisivät aluetoimikunnan jäsenten ja virkamiesten palkkiot sekä kahvirahat.

Marko Tuokko
Hakunilan aluetoimikunnan
varapuheenjohtaja

VANTAANJOKI ELPYY HILJALLEEN, MUTTA ONGELMIA ON EDELLEEN PALJON

Vantaanjoen vesistö on elpynyt Virtavesien hoitoyhdistyksen ja muiden tahojen työn tuloksena, ja hyvät indikaattorilajit, taimenet ja lohet vaeltavat jälleen Vantaanjoella. Paikallisia taimenia lisääntyy luontaisesti eri puolilla vesistöä. Meritaimenet lisääntyvät luontaisesti ylimmillään yli 80 kilometrin päässä merestä pääuoman koskissa ja sivupuroissa, ja lohet yli 60 kilometrin päässä merestä pääuoman koskissa.

Virtavesien hoitoyhdistys on kunnostanut toistakymmentä vuotta suunnitelmallisesti Vantaanjoen vesistöä. Lisäksi yhdistys on panostanut tiedottamiseen ja muuhun ideologiseen työhön vesistöalueen kunnostamiseksi. Se seuraa ainoana tahona Vantaanjoen vesistön kokonaistilannetta kaiken aikaa ja on julkaissut siitä vuodesta 2006 alkaen vuosittain raportin, joka löytyy yhdistyksen nettisivuilta www.virtavesi.com.

Vantaanjoki 2011

Elpymisestä huolimatta Vantaanjoella on edelleen pahoja ongelmia, joista pahimmat ovat:

- Verkkokalastus joen edustan merialueella meritaimenien ja lohien kutunousun aikaan.
- Vanhankaupunginkosken voimalaitoksen käyttö ja sen patorakenteet haittaavat vaelluskalojen nousua Vantaanjokeen ja laskeutumista joesta pois.
- Yhdessä voimalaitoksen käytön kanssa vaelluskalojen nousua Vantaanjokeen ovat haitanneet Vanhankaupunginkosken huonot kalastusjärjestelyt, joita on viime vuosina kuitenkin koko ajan parannettu.
- Kuntien jätevesiverkkojen pumppaamoilta ja puhdistamoilta tapahtuu joka vuosi runsaasti puhdistamattoman jäteveden päästöjä, jotka aiheuttavat kala- ja eliöstökuolemia ja huonontavat veden hygieenistä tilaa sekä rehevöittävät jokea ja Itämeren.
- Maataloudesta huuhtoutuu ravinteita ja kiintoainesta Vantaanjokeen ja edelleen Itämereen.
- Asutuskeskuksista Vantaanjokeen suoraan johdetut hulevesiviemärit aiheuttavat asutuskeskusten alapuolella pahoja tulvia, jotka nostavat tulvaveden alapuolisille pelloille, jolloin ravinteita ja kiintoainesta huuhtoutuu vesistöön.
- Vantaanjoen kalastuksenvalvonta on huonoa ja riittämätöntä joen kaikilla alueilla.

Kari Stenholm Vantaanjoki-vastaava
Virtavesien hoitoyhdistys ry, www.virtavesi.com

YMPÄRISTÖMYÖNTEISYYDELLÄ HYVINVOINTIA

Viime toukokuussa voimaan tullut laki Sipoonkorven kansallispuistosta on hieno edistysaskel niin luonnon monimuotoisuuden kuin pääkaupunkiseudun väestön ja siten meidän vantaalaistenkin kannalta. Sijaitsehan virkistyskohteena tärkeä Sipoonkorven kansallispuisto osittain Vantaalla, ja alueella kävijöistäkin, esimerkiksi vuonna 2010, puolet oli vantaalaisia.

Kansallispuistona Sipoonkorpi pääsi arvoiseensa asemaan. Seutu koostuu niin soista, purovarsilehdoista, luonnotilaisista kallio- ja korpimetsistä kuin perinneympäristöistäkin. Alueen erämainen luonne luo oman tunnelmansa.

Luontoarvojen vaaliminen saa tehoa myös Vantaan kaupungin sekä Vantaan ja Helsingin seurakuntien hankkeesta rauhoittaa omistamansa tilat Kylmäojan metsän alueella Korson länsipuolella. Kylmäojan metsä ympäröi Kylmäojan korven luonnonsuojelualuetta. Näin alueen suojeltu pinta-ala laajenee.

Suojelualueita tarvitaan, mutta yksittäisten eliölajien tai vain erityisen arvokkaiden kohteiden suojelu ei kuitenkaan pelkästään riitä turvaamaan luonnon monimuotoisuutta. Rakentamisen ja lisääntyvän liikenteen seurauksena kaupunkien ja taajamien vihreä pinta-ala vähenee ja pirstoutuu, ja sen eliöstö köyhtyy ja yksipuolistuu. Luontoarvojen turvaaminen olisi huomioitava kattavasti osana yhdyskuntasuunnittelua vaikka uusin näkökulmin. Luonnolle aiheutuva haitta voidaan korvata esimerkiksi kunnostamalla sama,

mutta luonnotilaltaan heikentynyt luontotyyppi jossakin toisaalla, kuin mille aiheutetaan vahinkoa.

On mietittävä menetyksiä siitä näkökulmasta, mitä kadotetaan, kun elinympäristöt pirstoutuvat tai ympäristö pilaantuu. Ihmistenkin hyvinvointi kärsii, kun esimerkiksi uimaveden laatu on surkea tai luontoa häviää rakentamisen tieltä – on todettu, että pelkkä luontonäkymän katselu rentouttaa ja auttaa palautumaan stressistä.

Tuoreimman vantaalaisten ympäristöasenteita koskevan tutkimuksen mukaan vantaalaiset suhtautuvat ympäristönsuojeluun hyvin myönteisesti. Tässä Vantaan ympäristökeskuksen ja tietopalvelun tekemän kesällä 2011 julkaistun selvityksen mukaan neljä viidestä kyselyyn vastanneista oli sitä mieltä, että ympäristönsuojelu tulisi asettaa etusijalle, vaikka talous kärsisi. Siinäpä miettimistä päätöksentekoon! Tuloksen ei pitäisi yllättää – esimerkiksi kesäinen kävely Rekolanojan varrella virkistää. Samalla Rekolanojan ala- ja keskijuoksu reunavyöhykkeineen on luonnon monimuotoisuuden kannalta arvokasta aluetta.

Ihmisten ja luonnon hyvinvointia käsi kädessä!

Erja Hakkarainen

Laatua koulu- ja päiväkotiruokailuun

Maria Saarivuo puhui kesäkuun kaupunginvaltuustossa aiheesta: Ravinnolla on ”kiistaton ja ratkaiseva merkitys kaupunkimme lasten ja nuorten hyvinvoinnille, kehitykselle, keskittymiskyvyille, oppimiselle ja koko elämäntavan muotoutumiselle”.

Hiljattain julkaistiin tutkimustulos, jonka mukaan Vantaan yläkoulujen oppimistulokset ovat edellisestä tutkimuksesta heikentyneet selvästi. Samanaikaisesti on Vantaan koulu- ja päiväkotiruokailun taso laskenut - yhtä selvästi. Ravintoasiantuntijat ovat huolissaan kouluruokailun tasosta, esimerkiksi filosofian tohtori ja ravitsemusterapian lehtori Outi Nuutinen kirjoituksessaan Laadukas ravinto edistää lasten oppimista (HS 13.6. 2011).

Ruokailun hinta on noussut muutamana viime vuotena huikasti, mutta koulu- ja päiväkotiruokailuun ei ole vuosien Vantaan budjetissa määritelty juurikaan lisää rahaa, vaikka lapsimäärä on ollut kasvussa. Tämä on johtanut siihen, että raaka-aineet on ostettu sieltä mistä ne halvimmalla saa - laadusta ei ole niin väliä ollut.

Koulu- ja päiväkotiruokailun resurssien lisääminen on välttämätöntä

Vantaan päiväkodeissa pitää katsoa suurennuslasin läpi, jos haluaa nähdä jauheliha-keitossa lihaa. Ja samalla näkee myös, että liha on täynnä valkoisia pilkkuja. Terveellistä? Kalakeitossa on usein niin vähän kalaa, että oikeasti sitä pitäisi nimittää perunakeitoksi. Einesbroileripihvit maistuvat pahviltä. Millähän menetelmällä nämä broilerit on kasvatettu?

Ammattitaitoiset koulukeittäjät osaisivat kyllä valmistaa laadukasta, maistuvaa ja hyvältä näyttävää ruokaa, jos saisivat kunnan raaka-aineet. Jollakin ihmisen keinolla joissakin kouluissa ruoka sentään maistuu hyvältä 60-70 sentin annostuksesta huolimatta.

Taatakseen ravinnon laadun ja edes riittävän määrän on valtuuston välttämätöntä lisätä kouluruokailun resursseja. Ruokavaliota tulisi myös muuttaa enemmän kasviksiä ja hedelmiä sisältäväksi. Se on edullista myös ilmastonmuutosta torjuttaessa.

Sini Alén

Vihreiden valtuustoryhmässä on keskusteltu paljon koulu- ja päiväkotiruokailusta. Se on tärkeä asia lasten hyvinvoinnin ja oppimisen kannalta – ja menossa todella huonoon suuntaan ellei asiaan puututa pikaisesti.

SÄÄSTETÄÄNKÖ KOULUSTA?

Suomalainen koulu kaikkiaan on mahtava menestystarina. Maksuton peruskoulu, lukutaito, PISA-tulokset, korkeasti koulutetut opettajat, erilaisten oppijoiden tuki, maksuton kouluruoka jne jne.

Meillä ymmärretään, kuinka tärkeää – yksilön ja koko yhteiskunnan tulevaisuuden kannalta - on antaa jokaiselle lapselle mahdollisimman hyvät eväät elämään. Ja siitä huolimatta: kunnissa säästetään taas kouluopetuksesta!

Vantaalla on jo vuosia tuotettu peruskoulutusta n. 1000 euroa per pää halvemmalla kuin esim. Helsingissä ja Espoossa. Meillä mennään minimimituntimäärillä, joten 9-vuotisen peruskoulunsa aikana vantaalainen lapsi tulee käyneeksi lähes vuoden verran vähemmän koulua kuin espoolainen tai helsinkiläinen kaverinsa. ”No ei se mitään. Meillä on niin fiksit lapset, että kyllä ne pärjäävät, ovat pärjänneet tähänkin asti.”?

Onneksi opetusministeriön lisärahailla vantaalaisten koulujen ryhmäkokoja on saatu pienennettyä. Esim. eka-

luokkalaisten luokkien keskikoko on nyt 19,7 lasta. (v. 2009 se oli 21,9 lasta).

Myös Vantaan alueiden välisiä eroja ryhmäkoissa saadaan pikkuhiljaa tasattua, kiitos meteliä pitäneiden opetuslautakunnan edustajiemme!

Itä-Vantaalla – jossa enemmän juuri tarvittaisiin pieniä ryhmiä – luokkakoot ovat olleet pitkään selvästi isompia kuin Länsi-Vantaalla.

Vaan nyt uusien ekaluokkalaisten myötä aletaan päästä pienempiin luokkakokoihin sielläkin, hyvä sivistysvirasto!

Toivottavasti siellä virastossa olette niin reiluja, että jaatte rahat eri kouluille myös reilusti – niin että enemmän tukiopeusta tarvitsevat koulut saavat suhteessa enemmän resursseja.

85% koulujen välisistä oppimistulosten eroista selittyy seuraavilla tekijöillä: alueella on vanhempien koulutustaso matala, paljon maahanmuuttajia ja/tai paljon vuokra-asuntoja. Ei ole mitään syytä ’rangaista’ lapsia siitä, millainen kotitilasta heillä on. ”Opetuksen tulee edistää oppilaiden edellytyksiä osallistua koulutukseen ja muutoin kehittää itseään elämänsä aikana” – juuri kuten perusopetuslaki sanoo. Tasa-arvoa tässä asiassa on se, että enemmän tukea

tarvitsevat sitä myös saavat.

Tämä on myös parasta veromarkkojen säästämistä.

Valtiovarainministeriössä on laskettu, että jokainen syrjäytynyt lapsi ja nuori tulee maksamaan yhteiskunnalle miljoona euroa. Jo nyt Suomessa arvioidaan n. 7% ikäluokasta jäävän koulussa kärryiltä siinä määrin, etteivät tule pärjäämään tietoyhteiskunnassa. Kannattaako säästää vielä lisää koulusta?

Veronmaksajat ja vanhemmat: valvokaa millaisia päätöksiä kuntapäätäjät tekevät. Älkääkä suostuko säästöihin, jotka tulevat maksamaan teille miljoonia myöhemmin!

**Vaula Norrena
opetuslautakunnan varajäsen (vihr.)
Metsola, Vantaa**

PS. Vantaan opetuslautakunnan ja kunnanvaltuuston päätökset löytyvät www.vantaa.fi -sivulta kohdasta Päätöksenteko – linkkejä – esityslistojen ja pöytäkirjojen hakua. Valitse haluamasi toimielin ja ajanjakso, jolta haluat katsoa pöytäkirjoja. Klikkaa hae.

BLOGIT

Si che c'e – Kyllä rahaa on

”Olin pimeissä töissä Sardiassa, baarimikkona ulkoilmadiscossa. Kun halusin kuukauden jälkeen jatkaa matkaa, ja menin pyytämään palkkaani, perheyriksen pomo vetokutteli ja sanoi: ”Ei voi mitään, ei ole rahaa – non c'e soldi.” Tajusin asemiani, mutta katsoin suoraan silmiin ja sanoin muutta mutkitta ”Si che c'e – kyllähän on.” Pienen tahtojen taiston jälkeen pomo maksoi kuin maksoikin kohtalaisen korvauksen työtunneistani. Italialaiset ystäväni nauravat tälle vieläkin: että rahaa tuli, kun vaan väitin, että kyllä sitä on.

Tämä tulee mieleeni, kun Vantaan opetuslautakunnassa taas kerran väännetään säästöistä. Että taas pitäisi kustannuksia saada pienennettyä toimialalla, jossa lähes 98% kuluista muodostuu palkoista, joissa joka tapauksessa on lain mukaan tehtävä indeksikorotukset. Ja vain noin 2% kuluista käytetään muihin menoihin, kuten kouluruokaan ja -kirjoihin.”

Vaula Norrena

VIHREITA SAAVUTUKSIA

Lisärahaa perhepäivähoitajille

”Tein valtuustoaloitteen perhepäivähoitajien aseman parantamisesta. Perhepäivähoitajat tekevät erittäin tärkeää ja vaativaa työtä kotonaan erittäin pienellä palkalla. Esitin, että perhepäivähoitajien olojen parantaminen aloitetaan siitä, että ammattitutkinnon työn ohessa suorittaneille maksettaisiin 160 e lisää palkkaa. Noin paljoa palkka ei noussut, mutta eräs perhepäivähoitaja kertoi, että palkka oli noussut sentään 70 e/kk. Hyvä sekin.”

Sini Alén, kaupunginvaltuutettu

Avoimuus ja läpinäkyvyys paranevat Vantaalla

”Myös päättäjien sidokset julkaistaan aloitteistani kaupungin Internet-sivuilla. Avoimuus lisää luottamusta puolueettomuuteen jaennalta ehkäisee epäselvyyksiä esteellisyytilanteissa. Luottamushenkilöiden taloudelliset ja yhteiskunnalliset yhteykennät kerätään omien ilmoitusten perusteella nyt kesällä.

Vihreä työ demokratian ja läpinäkyvyydenparantamiseksi jatkuu.”

Sirpa Siru Kauppinen

Östersundomin suunnittelun lähtökohtana alueen luontoarvot

Vihreiden aloitteesta Vantaan lausuntoon Östersundomin yleiskaavaaluonnoksesta lisättiin seuraava teksti: ”Kaava-alueen ekologisia ja virkistyskäyttöä palvelevia viherkäytäviä tulee leventää, etenkin Sipoonkorvesta Helsingin merenrannan Natura-alueille ja suunnitella tarvittava Porvoonväylän ja ratavarauksen ylittävä viheryhteys. Vantaan yleiskaavan mukaiset luonnonsuojelu- ja luo-alueet on otettava huomioon kaupunkirakenteessa. Vantaa pitää käynnistyvää Natura-vaikutusarviointia tärkeänä.”

Leena Korhonen, kaupunginvaltuuston 2.varapuheenjohtaja

KÄY LUKEMASSA LISÄÄ OSOITTEESTA VAVI.FI – BLOGIT JA VIHREÄT SAAVUTUKSET.

Kohti asukaslähtöistä demokratiaa

Pormestarmallilla on väliä

Yleisen käsityksen mukaan Suomessa eletään kunnallisessa demokratiassa. Tutkija Ari Ylönen kutsuu kuitenkin suomalaista kunnallishallintoa politisoiduksi byrokratiaksi. Selvimmillään käsitteen sisältö näkyy pääkaupunkiseudulla, jossa poliitikot jakavat keskenään kunnan virkoja, vaikka tällainen virantäyttö on sekä oman perustuslakimme 125 §:n että Euroopan Neuvoston eettisten ohjeiden (60/1999) vastaista. Kyseessä on selvä korruptio.

Myöskään asukkaat eivät hyväksy sulle-mulle-viranjako. Iltalehden viime vuonna tekemän laajahkon nettikyselyn mukaan 93 % suomalaisista haluaa erottaa toisistaan politiikan teon ja virkanimitykset. Poliittisen viran mukana pääosa poliittista valtaakin siirtyy johtaville virkamiehille, joiden päätöksentekoa asukkaat eivät voi seurata. Samasta syystä asukkaiden palvelujärjestelmä on keskusjohtoinen eikä samalla tavoin asukkaiden tarpeista lähtevä kuten esimerkiksi Tanskassa.

Pysyäkseen virassa poliittisesti valittu virkamies joutuu olemaan ensi sijassa uskollinen poliittiselle taustaryhmälleen, ei asukkaille. Euroopan neuvoston pääsihteerin mukaan demokratia on perimmältään riippuvainen asukkaiden luottamuksesta. Tätä luottamusta eivät aikaansaa esim. Espoossa, Helsingissä ja Vantaalla tehdyt poliittisiin mandaatteihin perustuvat virkanimitykset. Niinpä Valittujen palojen viime vuonna tekemän selvityksen mukaan poliitikot ovat suomalaisten luottamuksen alin kasti, ja vain 10 prosenttia suomalaisista luottaa poliitikkoihinsa.

Kuntalakimme sallima pormestarmallikaan ei lisää asukkaiden vaikutusmahdollisuuksia. Meillä pormestari valitaan valtuustokaudeksi valtuuston poliittisten ryhmien kaupankäynnillä. Suomessa valtuutetut haluavat valita hänet vielä omasta keskuudestaan, jolloin ehdokkaiden avoin pätevyyskilpailu jää pois. Lyhyen toimikauden vuoksi on myös vaikeaa tehdä epämiellyttäviä mutta välttämättömiä talouden tasapainotuspäätöksiä. Sopiva toimikausi voisi olla kuusi tai kahdeksan vuotta.

Saksassa jo yli 50 vuotta käytössä ollut järjestelmä voi nimittää asukaslähtöiseksi demokratiaksi. Siinä asukkaat valitsevat vaaleilla pätevyysvaatimukset täyttävän pormestarin, joka on vastuussa asukkaille eikä vain parille tukeaan olevalle valtuustoryhmälle. Puolueet hakevat joko yhdessä tai erikseen päteviä ehdokkaita myös kunnan rajojen ulkopuolelta. Millään puolueella ei ole varaa esittää ehdokasta, johon asukkaat eivät voi luottaa. Niinpä esim. Baden-Württembergin osavaltiossa noin 90 % pormestareista on hallinnon asiantuntijoita. Heillä voi olla apunaan suppea esikunta. Viranhaltijat eivät ole pormestarin alaisia, vaan heillä on oma epäpoliittinen hallintojohtajansa.

Pormestari ei vie valtaa valtuutetuilta, vaan heillä on edelleen lopullinen päätösvalta. Sen sijaan pormestarin avustuksella toimivan valtuuston työ organisoidaan uudelleen niin, että valtuutetuilla on valmistelun aikana mahdollisuus perehtyä ratkaistaviin asukkaiden ongelmiin. Valtuustosta voidaan muodostaa eri asioihin erikoistuvia valiokuntia, jotka käyttävät puhtain pätevyysperustein valittuja virkamiehiä asiantuntijoina. Päätösten hyvyys riippuikin siitä, miten hyvin päätöksentekijä syvenyy ratkaistavaan ongelmaan valmisteluprosessissa. Työtapa edellyttää myös työhön käytetyn ajan korvaamista.

Vantaan vihreiden valtuustoryhmä teki jo 12.11.2001 valtuustoaloitteen edellä kuvatun asukaslähtöisen päätöksentekomallin käyttöön ottamisesta. Tähän asti päätöksentekijöiden oma ahneus ja valtapyyteet ovat kuitenkin estäneet mallin käytön hyvin tunnetuin seurauksin. Enää meillä ei ole varaa pilata Suomen mainetta, eikä toimia asukkaiden tahdon ja edun vastaisesti.

Tähän asti päätöksentekijöiden oma ahneus ja valtapyyteet ovat kuitenkin estäneet mallin käytön.

Hallitus lupaa uudessa kuntaohjelmassaan parantaa kuntien asukkaiden itsehallintoa, mikä edellyttää kuntalain muutoksia. Edellä kuvatun pormestarmallin käyttöönotto toisi todellista vaikutusvaltaa asukkaille, pakottaisi kunnat suunnittelemaan palvelunsa asukkaiden tarpeista lähtien ja estäisi poliittisia ryhmiä käyttämästä valtaansa väärin sulle-mulle-viranjakoon. Professori Aimo Rynnänen päätyy kirjassaan Pormestari (2010) siihen tulokseen, että malli soveltuu erinomaisesti myös Suomen kuntiin.

Silvo Kaasalainen
hallintotieteiden tohtori
kunnallispolitiikan dosentti

EHDOKKAASTA VAIKUTTAJAKSI

Ennen vuoden 2008 kunta-vaaleja olin vastikään liittynyt Vantaan vihreiden jäseneksi. En ollut mukana vihreiden toiminnassa muuten kuin rivijäsenenä. Vaalien alla nykyinen länsivantaalainen aktiivi Mikko Mäkelä soitti minulle, ja pyysi ehdokkaaksi vaaleihin. Muutaman kuukauden harkittuani lupasin asettua ehdolle, ihan vain "naamaksi julisteeseen".

Kuinka ollakaan, vaali-iltana kotisohvalla skoolattiin läpimenon

kunniaksi. Täysin uutena tulokkaana politiikkaan astuminen kaupunginvaltuutettuna oli jännittävää. Kunnallispolitiikka tempaisi mukaansa kertaheitolla. Mahdollisuus olla mukana päättämässä kaikkien yhteisistä asioista tuntui hienolta. Erityisen palkitsevaa oli, kun aiemmin täysin mysteereiltä tuntuneista asioista alkoi saada selkoa. Erityisesti lautakunnissa ja jaoksissa oppii valtavasti asioita. Minua kiehtoi erityisesti katujen rakentamiseen perehtyminen.

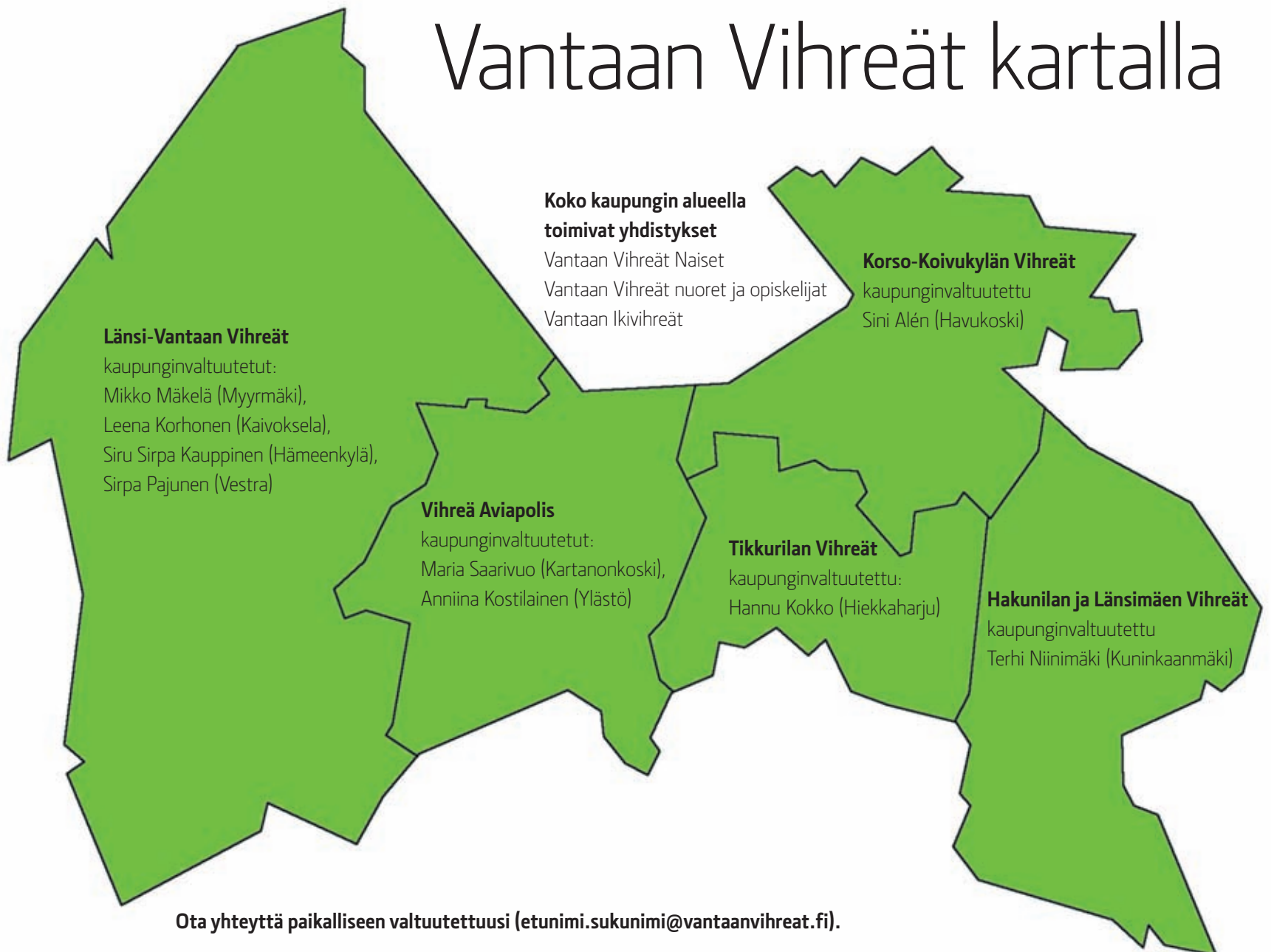
Toimittuani vuoden valtuutettuna valtuustoryhmä valitsi minut puheenjohtajakseen. Valtuustoryhmän puheenjohtajuus on suuri kunnia, ja vastuullinen tehtävä. Ilokseni olen saanut hoitaa pestiä kaksi vuotta. Kunnallispolitiikan ytimessä saa tutustua kaupungin toimintaan todella moni-

puolisesti. Utta on hienoa oppia, mutta samalla tiedostaa oman riittämättömyytensä. Kunnallistasollakin politiikkaan voisi käyttää aikaa ja energiaa niin paljon kuin sitä vain liikenee. Toisaalta, jokainen päättää itse kuinka paljon on valmis käyttämään aikaa politiikan harrastamiseen.

Kannattaa heittäytyä poliittiseen seikkailuun. Vaikka et tulisikaan valituksi kaupunginvaltuustoon, on Vantaalla ja sen kuntayhtymissä tarjolla monia mielenkiintoisia luottamustehtäviä. Jokaisessa on mahdollisuus vaikuttaa, ja tehdä kotiseudustamme hieman vihreämpi, ja parempi paikka asua.

Anniina Kostilainen, valtuustoryhmän puheenjohtaja

Vantaan Vihreät kartalla

LIITY JÄSENEKSI!

Vihreiden jäsenyys on kannanotto maailman menoon. Maksamalla jäsenmaksun tuet työtämme paremman maailman puolesta. Jäsenenä voit halutessasi myös itse osallistua aktiivisesti vihreiden toimintaan.

Jäsenmaksu koskee aina kuluva kalenterivuotta, joten myös Vihreä Lanka tulee jäsenetuna kuluva kalenterivuoden loppuun asti plus pari numeroa seuraavan tammikuun puolella. Jäseneksi voi liittyä osoitteesta: <http://www.vihreat.fi/liity-jaseneksi>